

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Imod den lille Anklager, det er Prof. H. C. Ørsted, med Beviis for at Schellings Philosophie er uchristelig, ugudelig og løgnagtig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 173. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_248-txt-shoot-idm3988.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

S. 57 siger Prof. at jeg i min Krønike (S. 144) kalder *Platos Philosophie Pantheisme* og mener at dens Ankomst i Italien maatte gjøre den der herskende Vantroer hardtad ulægelig. Dette er en, som det synes frivillig, Misforstand, thi paa det anførte Stæd taler jeg ikke om *Platos egen Lærdom*, men siger: den platoniske Philosophie, som efter Konstantinopels Fald forjog den aristoteliske var saa langt fra at begunstige Christendommen, at den meget mere, som al Pantheisme, gjorde Vantroen hardtad ulægelig. Det er altsaa kun Spørgsmaalet, om *den* platoniske Philosophie, som blomstrede ved Academiet i Florents var *Pantheisme*, hvilket Marsilius Ficinus synes at røbe, eller rettere, hvad Prof. Ørsted knap skal vove at nægte. Min Anmærkning (379) som Prof. selv anfører satte jeg netop for 174at forebygge den mulige Misforstand af mine Ord, som om jeg vilde gjøre samme Beskyldning mod Plato selv, som mod hans falske Tilhængere, men det vil Prof. ikke see, han vil kun gjøre sig lystig over min Tilstaaelse, at jeg endnu kiender meget for lidt til gamle Plato, til at kunne fælde en ganske vis Dom over hans Lærdom, og han mener at jeg dog vel burde kiende Plato nogenlunde, naar jeg vilde skrive en Historie med ganske fortrinligt Hensyn paa den aandelige Udvikling i Almindelighed og Christendommen i Særdeleshed, da *Platos Philosophie* paa en saa udmærkende Maade har gjort Epoke i den menneskelige Aands Historie og har havt en saa overordenlig Indflydelse paa de Fleste (?) af den første christne Kirkes Lærere. Dersom jeg nogensinde har prøvet paa at udbrede mig over Grækenlands og den gamle Kirkes Historie, da har Prof. Ret, men er det lutherske Tidsrum det eneste jeg har prøvet at skildre, da har han vist stor Uret, thi at jeg maae samle min Kundskab stykkeviis, kan ikke paa eengang læse alt, hvad jeg ønskede at vide, og maae nøies med at have nøiere Kundskab om det jeg vil sige Mere eller Andet om end det almindelige, det blues jeg ingenlunde ved at tilstaae, da det udentviivl ei gaaer Prof. bedre. Han bie altsaa med at gotte sig over mit Ubekjendtskab med Plato, som han imidlertid nok seer igiennem et Forstørrelsesglas, indtil jeg udgiver min Krønikes ikke halvtredsindstyvende Foliant, men andet Octavbind, hvor han skal finde en Fremstilling af *Platos Lærdom* paa sit 175rette Sted, som han gjerne maae lee af, hvis han kan. Hvad endelig det angaaer, at Man skulde tænke et flittigt Studium af Plato maatte netop føre tilbage til Christendommen, ved at vise at Fornuften kom selv paa nogle af de Lærdomme, som den til Sandseligheden klæbende Forstand mest opsætter sig imod, da er det ganske rigtigt, Man skulde tænke Sligt, men *just derfor* var det jeg anmærkede i Krøniken at Historien modsagde den Formodning, som da ei heller er saa underligt, naar Man tyer til Plato *for at* undgaae Christus, og Naturphilosophien giver god Oplysning om, at Man kan spille med mange christelige Ideer og dog være længere fra Christendommen, end Mange, der forkaste dem, og det af den simple Grund, at Man, for at spille med Sandheden, maae have tabt Ærbødigheden for den, at Man, for at betragte og misbruge Christendommen som en Mythologie, maae have forloret den Oprigtighed og Ærlighed, uden hvilken der er ingen Sandhedskiærlighed.